

- 2) Η οδηγία 2009/73 έχει την έννοια ότι δεν αντιτίθεται σε κανονιστική ρύθμιση κράτους μέλους η οποία απαλλάσσει την κατά την έννοια της εν λόγω οδηγίας ρυθμιστική αρχή του κράτους μέλους από την υποχρέωση τηρήσεως ορισμένων διατάξεων της εθνικής νομοθεσίας οι οποίες διέπουν τη διαδικασία εκδόσεως κανονιστικών πράξεων, οσάκις η αρχή αυτή εκδίδει πράξη με την οποία επιβάλλεται υποχρέωση παροχής υπηρεσιών κοινής ωφέλειας, κατά την έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 2, της εν λόγω οδηγίας, υπό την προϋπόθεση, ωστόσο, ότι η εφαρμοστέα εθνική νομοθεσία διασφαλίζει ότι η πράξη αυτή είναι σύμφωνη με τις ουσιαστικές απαιτήσεις της εν λόγω διατάξεως, είναι πλήρως αιτιολογημένη, είναι διαθέσιμη στο κοινό, προστατεύοντας συγχρόνως, την εμπιστευτικότητα των τυχόν εμπορικά ευαίσθητων πληροφοριών, και υπόκειται σε δικαστικό έλεγχο.

(¹) EE C 93 της 11.3.2019.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 14ης Μαΐου 2020 [αίτηση του Corte suprema di cassazione (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — A.m.a. — Azienda Municipale Ambiente SpA κατά Consorzio Laziale Rifiuti — Co.La.Ri.

(Υπόθεση C-15/19) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή – Περιβάλλον – Απόβλητα – Οδηγία 1999/31/ΕΚ – Υφιστάμενοι χώροι υγειονομικής ταφής – Περίοδος μέριμνας για τον χώρο υγειονομικής ταφής μετά την παύση λειτουργίας – Παράταση – Κόστος της υγειονομικής ταφής των αποβλήτων – Αρχή «ο ρυπαίων πληρώνει» – Διαχρονική εφαρμογή της οδηγίας)

(2020/C 240/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Corte suprema di cassazione

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

A.m.a. — Azienda Municipale Ambiente SpA

κατά

Consorzio Laziale Rifiuti — Co.La.Ri.

Διατακτικό

Τα άρθρα 10 και 14 της οδηγίας 1999/31/ΕΚ του Συμβουλίου, της 26ης Απριλίου 1999, περί υγειονομικής ταφής των αποβλήτων, έχουν την έννοια ότι δεν αντιτίθενται σε ερμηνεία εθνικής διάταξης κατά την οποία ένας ΧΥΤΑ που ήταν εν λειτουργία κατά τον χρόνο μεταφοράς της οδηγίας αυτής στην εσωτερική έννομη τάξη πρέπει να υπόκειται στις απορρέουσες από την εν λόγω οδηγία υποχρεώσεις, και ιδίως στην παράταση της περιόδου μετέπειτα μέριμνας για τον συγκεκριμένο ΧΥΤΑ, χωρίς να χρειάζεται να γίνεται διάκριση ανάλογα με την ημερομηνία εναποθήκευσης των αποβλήτων ούτε να προβλέπονται μέτρα για τον περιορισμό των οικονομικών επιπτώσεων της παράτασης έναντι του κατόχου των αποβλήτων.

(¹) EE C 164 της 13.05.2019.